

**UCHWAŁA NR XIX/195/16**  
**RADY MIEJSKIEJ W CHOJNICACH**  
z dnia 21 marca 2016r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 1515, poz. 1045 i poz. 1890) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 23), uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 2 marca 2016 r. na Burmistrza Miasta Chojnice w przedmiocie nieudzielenia informacji przez Burmistrza Miasta Chojnice, po zapoznaniu się z opinią Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Chojnicach w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący  
Rady Miejskiej

*Mirosław Janowski*

## UZASADNIENIE

W dniu 3 marca 2016 r. do Rady Miejskiej w Chojnicach wpłynęła skarga na Burmistrza Miasta Chojnice, w której skarżący zarzucał mu nieudzielanie informacji publicznej, której domagał się pismem z dnia 17 lutego 2016 r. Informacja, której domagał się skarżący zawarta została w pytaniu „Czy Miasto Chojnice przystąpi do budowy/remontu ulic Willowej i Ludowej w Chojnicach?”. Jednocześnie skarżący wskazuje, iż na postawione przez niego pytanie otrzymał odpowiedź pismem z dnia 26 lutego 2016 r., w którym wskazano mu, iż informacja której się domaga nie stanowi informacji publicznej.

Przewodniczący, celem zaopiniowania, skierował skargę do Komisji Rewizyjnej, która w wyniku zbadania zarzutów postawionych w skardze, posiłkując się przygotowaną opinią prawną, na posiedzeniu w dniu 10 marca 2016r. zaopiniowała skargę jako bezzasadną.

Na wstępie należy wskazać, że materialnoprawną podstawą żądania, zawartego we wniosku złożonym przez skarżącego w dniu 17 lutego 2016 r., są przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.). Powyższa ustawa służy bezspornie realizacji konstytucyjnego prawa obywateli do uzyskiwania wiedzy na temat działalności organów władzy publicznej i podmiotów wykonujących zadania publiczne, zagwarantowanego w art. 61 Konstytucji RP, stanowiąc element kontroli opinii publicznej nad ich działalnością.

Pojęcie informacji publicznej określone zostało w art. 1 ust. 1 oraz w art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z pierwszym z tych przepisów każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Natomiast art. 6 ust. 1 stanowi, że udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o danych publicznych, w tym: treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (pkt 4 lit. a) oraz o zasadach funkcjonowania organów władzy publicznej, w tym o prowadzonych przez nie rejestrach, ewidencjach lub archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych (pkt 3 lit. f). Ponadto, w myśl art. 6 ust. 2, dokumentem urzędowym w rozumieniu ustawy jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, w ramach jego kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy. Precyzując pojęcie informacji publicznej pod względem przedmiotowym należy uznać, że termin "informacja", jakim posłużył się ustawodawca, oznacza, że chodzi o opis rzeczywistości; o utrwalony komunikat, utrwaloną wiedzę, czyli określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska "Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz", Wyd. LexisNexis, Warszawa 2012, s. 14 oraz powołana tam literatura). W orzecznictwie sądownoadministracyjnym utrwalony jest pogląd, że informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa, o ile odnosi się do faktów (por. wyrok NSA z 25 marca 2003 r., II SA 4059/02, dostępny na stronie internetowej - Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Powyższe wywody uzasadniają stwierdzenie, że ustawa o dostępie do informacji publicznej znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy, czyli istnieje informacja publiczna i podmiot zobowiązany do jej udzielenia. Natomiast o zakwalifikowaniu określonej informacji do podlegającej udostępnieniu w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że organ administracji publicznej, jakim jest Burmistrz Miasta Chojnice, mieści się w zakresie podmiotowym stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej. W wyniku realizacji złożonego przez skarżącego wniosku o udostępnienie informacji publicznej, w którym wskazany został charakter i zakres żądanej informacji, organ ten jest zatem co do zasady podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji, mającej charakter informacji publicznej, lecz co istotne, będącej w jego posiadaniu.

W tym miejscu należy odwołać się do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 września 2012 r. I OSK 1177/12, w myśl którego „*Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu. Z bezczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.*”.

Reasumując powyższe należy uznać, iż skarga jest niezasadna. Stronę skarżącą bowiem Burmistrz poinformował pismem z dnia 26 lutego 2016 r. nr. OR.1431.240.2016, iż jego żądanie nie mieści się w kategorii informacji publicznej. Treść tego pisma wynika wprost z faktu, iż informacja, której domagał się skarżący nie została wytworzona. Jedynie na marginesie należy wskazać, iż w treści tegoż pisma zabrakło stwierdzenia wprost wskazującego na niewytworzenie informacji, której domagał się skarżący. Nie zmienia to jednak oceny, iż skarga jest niezasadna.

Przewodniczący  
Rady Miejskiej

*Mirosław Janowski*